



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Druk nr 4189

IV kadencja

SPRAWOZDANIE

KOMISJI SKARBU PAŃSTWA oraz KOMISJI USTAWODAWCZEJ

- o poselskim projekcie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (druk nr 1834)
- o poselskim projekcie ustawy o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (druk nr 2791)
- o rządowym projekcie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (druk nr 3259)

Sejm na 56 posiedzeniu w dniu 11 września 2003 r., zgodnie z art. 39 ust. 2 Regulaminu Sejmu skierował poselski projekt ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (druk nr 1834) oraz w dniu 14 maja 2004 r. poselski projekt ustawy o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (druk nr 2791) oraz w dniu 5 listopada 2004 r. rządowy projekt ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (druk nr 3259) do Komisji: Skarbu Państwa oraz Ustawodawczej w celu rozpatrzenia.

Komisje: Skarbu Państwa i Ustawodawcza po rozpatrzeniu tych projektów ustaw na posiedzeniach w dniach 1 października 2003 r., 16 czerwca 2004 r., 18 listopada 2004 r., 21 kwietnia 2005 r., 17 maja 2005 r., 2 czerwca 2005 r. oraz 16 czerwca 2005 r.

wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Komisje – zgodnie z art.43 ust.3 Regulaminu Sejmu – przedstawiają na żądanie

wnioskodawcy – następujący wniosek mniejszości:

1) art. 3 nadać brzmienie

„ Art. 3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa składa corocznie Sejmowi, w terminie do dnia 31 marca, sprawozdanie z działalności Prokuraturii Generalnej w poprzednim roku kalendarzowym.”;

- **poseł Eugeniusz Kłopotek**

2) w art. 4 dodać ust. 5 w brzmieniu:

„5. Prokuratoria Generalna nie wykonuje zastępstwa procesowego państwowych osób prawnych.”;

- **poseł Joanna Grobel-Proszowska**

Warszawa, dnia 16 czerwca 2005 r.

Przewodniczący Komisji
Ustawodawczej

/-/ Grzegorz Kurczuk

Przewodniczący Komisji
Skarbu Państwa

/-/ Kazimierz Marcinkiewicz

Sprawozdawca

/-/ Joanna Grobel-Proszowska

Projekt

USTAWA
z dnia 2005 r.

o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa¹⁾

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. W celu zapewnienia ochrony prawnej praw i interesów Skarbu Państwa tworzy się Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa, zwaną dalej „Prokuratorią Generalną”.
2. Prokuratoria Generalna jest państwową jednostką organizacyjną.
3. Nadzór nad Prokuratorią Generalną sprawuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

Art. 2.

Prokuratoria Generalna jest niezależna w zakresie działań podejmowanych w ramach zastępstwa Skarbu Państwa oraz co do treści wydawanych opinii.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, ustawę z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, ustawę z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, ustawę z dnia 14 lutego 1991 r. - Prawo o notariacie, ustawę z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli, ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawę z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych i ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Art. 3.

Prezes Prokuratury Generalnej składa corocznie Radzie Ministrów, w terminie do dnia 31 marca, sprawozdanie z działalności Prokuratury Generalnej w poprzednim roku kalendarzowym.

Rozdział 2

Zakres działania Prokuratury Generalnej

Art. 4.

1. Do zadań Prokuratury Generalnej należy:

- 1) wyłączone zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym i Naczelnym Sądem Administracyjnym;
- 2) zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed sądami powszechnymi, wojskowymi, administracyjnymi i polubownymi;
- 3) zastępstwo Rzeczypospolitej Polskiej przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych;
- 4) wydawanie opinii prawnych.

2. Zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorę Generalną dotyczy spraw, w których Skarb Państwa jest lub powinien być stroną powodową albo pozwaną, albo też uczestnikiem postępowania przed sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym.

3. Rada Ministrów może wyznaczyć Prokuratorę Generalną do reprezentowania Rady Ministrów lub ministrów w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym.

4. Zastępstwo, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie obejmuje spraw:

- 1) z zakresu stosunku pracy lub stosunku służbowego w administracji publicznej;
- 2) wieczystoksięgowych;
- 3) w przedmiocie wpisu do właściwego rejestru;
- 4) podatkowych;
- 5) rozpoznawanych w postępowaniu upadłościowym, naprawczym lub egzekucyjnym.

Art. 5.

Przy wykonywaniu zadań Prokuratura Generalna współdziała z:

- 1) organami władzy publicznej;
- 2) państwowymi osobami prawnymi;
- 3) państwowymi jednostkami organizacyjnymi niemającymi osobowości prawnej;

- 4) organami jednostek samorządu terytorialnego i innymi podmiotami, którym powierzono wykonywanie zadań publicznych na podstawie ustaw lub porozumień.

Art. 6.

1. Prokuratoria Generalna może przejąć sprawy, o których mowa w art. 4 ust. 4, o ile wymaga tego ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa:
 - 1) z urzędu lub na wniosek organu władzy publicznej, państwowej jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej lub innego podmiotu, któremu powierzono wykonywanie zadań publicznych na podstawie ustawy lub porozumienia;
 - 2) na wniosek organu jednostki samorządu terytorialnego.
2. Przejęcie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić w każdym stadium postępowania.
3. Prezes Prokuratorii Generalnej albo dyrektor jej oddziału może odmówić przejęcia sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1. Odmowę przejęcia sprawy Prezes Prokuratorii Generalnej albo dyrektor jej oddziału uzasadnia na piśmie i doręcza wnioskodawcy.
4. Stanowisko Prezesa Prokuratorii Generalnej albo dyrektora jej oddziału w przedmiocie przejęcia sprawy jest wiążące.

Art. 7.

W postępowaniu przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych Prokuratoria Generalna bierze udział na wezwanie organu władzy publicznej, jeżeli zachodzi konieczność ochrony praw lub interesów Skarbu Państwa.

Art. 8.

1. Zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest obowiązkowe, jeżeli wartość przedmiotu sprawy przewyższa kwotę 1 000 000 zł.
2. W sprawie o naprawienie szkody wyrządzonej przez wydanie ustawy lub rozporządzenia Rady Ministrów niezgodnych z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą, a także w sprawie o naprawienie szkody wyrządzonej przez niewydanie takiego aktu normatywnego, którego obowiązek wydania przewiduje przepis prawa, zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonuje Prokuratoria Generalna. W sprawie o naprawienie szkody wyrządzonej przez wydanie lub niewydanie rozporządzenia przez inny organ konstytucyjnie do tego powołany czynności procesowe za Skarb Państwa podejmuje ten organ.
3. Prokuratoria Generalna z urzędu lub na wniosek organu państwowej jednostki organizacyjnej może przejąć zastępstwo procesowe w każdej sprawie, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa.
4. Stanowisko Prokuratorii Generalnej w przedmiocie przejęcia sprawy jest wiążące.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Prokuratoria Generalna zawiadamia sąd oraz strony lub uczestników postępowania o przejęciu zastępstwa procesowego; przejęcie wyłącza dotychczasowego przedstawiciela Skarbu Państwa od udziału w dalszym postępowaniu.

Art. 9.

1. W sprawach, w których wartość przedmiotu sporu nie przewyższa kwoty 1 000 000 zł, oraz w których z mocy odrębnych ustaw prawa lub interesy Skarbu Państwa reprezentują organy lub jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 6 ust. 1, zwane dalej „podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa”, czynności w sprawie podejmują organy tych podmiotów.
2. Prokuratoria Generalna z urzędu lub na wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa może przejąć zastępstwo procesowe w każdej sprawie, o której mowa w ust. 1, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa. Przepisy art. 8 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 10.

1. W sprawach dotyczących ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa, Prokuratoria Generalna, na wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, wydaje opinie prawne, w tym także opiniuje projekty umów, których stroną jest lub ma być Skarb Państwa.
2. Prezes Prokuratorii Generalnej albo dyrektor jej oddziału nie może odmówić wydania opinii prawnej, jeżeli wartość przedmiotu sprawy przekracza kwotę 1 000 000 zł.
3. Odmowa wydania opinii prawnej następuje w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1; odmowa jest wiążąca.

Art. 11.

1. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa nie ponosi kosztów zastępstwa procesowego wykonywanego przez Prokuratorię Generalną.
2. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa, na żądanie Prokuratorii Generalnej, udziela jej informacji o sprawie oraz przedkłada dokumenty i inne dowody, jeżeli jest to niezbędne do podjęcia czynności zastępstwa procesowego lub wydania opinii prawnej.

Art. 12.

1. Organ władzy publicznej, który powierzył innemu podmiotowi wykonywanie zadań publicznych na podstawie porozumienia, zawiadamia o tym Prezesa Prokuratorii Generalnej.
2. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa zawiadamia Prokuratorię Generalną o każdym postępowaniu wszczętym przed sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym, w którym podmiot ten występuje jako przedstawiciel Skarbu Państwa oraz o stanie prawnym lub faktycznym związanym z działalnością tego

podmiotu, który uzasadnia wystąpienie z roszczeniem Skarbu Państwa, wraz z szczegółowymi informacjami o przedmiocie postępowania albo rodzaju roszczenia.

Rozdział 3

Czynności i pełnomocnictwa Prokuraturii Generalnej

Art. 13.

1. Właściwym do wykonywania zastępstwa procesowego jest oddział Prokuraturii Generalnej, w którego okręgu znajduje się siedziba podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, z którego działalnością wiąże się dochodzone roszczenie.
2. Prezes Prokuraturii Generalnej może przekazać sprawę innemu oddziałowi niż określony w ust. 1 lub Głównemu Urzędowi Prokuraturii Generalnej, jeżeli wymaga tego ochrona praw lub interesów Skarbu Państwa.
3. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa, po otrzymaniu pozwu, innego pisma procesowego lub wezwania w sprawie, w której Prokuratura Generalna wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa, niezwłocznie przekazuje je Prokuraturii Generalnej wraz ze swoim stanowiskiem, szczegółowymi informacjami o przedmiocie postępowania oraz dowodami w sprawie.
4. W przypadkach wymagających wiadomości specjalnych Prokuratura Generalna może zasięgać opinii biegłych i tłumaczy.

Art. 14.

1. Podmioty reprezentujące Skarb Państwa składają Prokuraturii Generalnej, na jej żądanie lub z własnej inicjatywy, wnioski co do czynności procesowych w sprawach, w których Prokuratura Generalna wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa, w szczególności co do wszczęcia procesu, cofnięcia powództwa, uznania roszczenia, wycofania powództwa wzajemnego, zawarcia ugody lub wniesienia środków odwoławczych.
2. Prokuratura Generalna nie jest związana treścią wniosków, o których mowa w ust. 1. W razie niezgodności stanowiska Prokuraturii Generalnej z wnioskiem podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, stanowisko Prokuraturii Generalnej jest wiążące. O zajęтым stanowisku zawiadamia się wnioskodawcę wraz z podaniem uzasadnienia na piśmie.

Art. 15.

1. Czynności zastępstwa przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi wykonują wyłącznie radcowie Prokuraturii Generalnej.
2. Czynności zastępstwa mogą wykonywać również Prezes i wiceprezesi Prokuraturii Generalnej.
3. Dokumentem upoważniającym radcę Prokuraturii Generalnej do wykonywania czynności zastępstwa jest legitymacja służbowa, która zawiera w szczególności imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe radcy Prokuraturii Generalnej.

4. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej radcy Prokuraturii Generalnej oraz sposób dokonywania wpisów w tej legitymacji i postępowania z nią, a także organ właściwy do jej wydania, uwzględniając w szczególności termin ważności legitymacji służbowej, okoliczności uzasadniające jej wymianę i zwrot oraz postępowanie w razie utraty legitymacji służbowej.

Art. 16.

1. Radcowie Prokuraturii Generalnej, biorąc udział w rozprawach sądowych, występują w stroju urzędowym. Strojem urzędowym jest toga.
2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór stroju urzędowego radców Prokuraturii Generalnej, uwzględniając uroczysty charakter stroju, odpowiedni do powagi sądu i utrwalonej tradycji.

Art. 17.

1. Jeżeli zachodzi konieczność wykonywania zastępstwa procesowego przed sądami, trybunałami lub innymi organami orzekającymi w sprawach wymagających znajomości prawa obcego albo procedur lub instytucji międzynarodowych, Prokuratura Generalna może powierzyć to zastępstwo w drodze umowy cywilnoprawnej radcy prawnemu, adwokatowi lub innej osobie uprawnionej do występowania w charakterze pełnomocnika procesowego.
2. Koszty związane z ustanowieniem pełnomocnika procesowego, o którym mowa w ust. 1, ponosi Prokuratura Generalna.
3. Do ustanowienia pełnomocnika procesowego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz.U. Nr 19, poz. 177, z późn. zm.²⁾).

Art. 18.

W sprawach o istotnym znaczeniu dla ochrony praw lub interesów Skarbu Państwa stanowiska Prokuraturii Generalnej są przyjmowane kolegialnie.

Rozdział 4

Organizacja Prokuraturii Generalnej

Art. 19.

1. Pracami Prokuraturii Generalnej kieruje Prezes Prokuraturii Generalnej, przy pomocy wiceprezesów Prokuraturii Generalnej i dyrektorów oddziałów Prokuraturii Generalnej.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1207 i Nr 145, poz. 1537.

2. Prezes Prokuratorii Generalnej ponadto:
 - 1) reprezentuje Prokuratorię Generalną;
 - 2) kieruje Głównym Urzędem Prokuratorii Generalnej;
 - 3) jest przełożonym wszystkich radców i innych pracowników Prokuratorii Generalnej.
3. Wiceprezesa Prokuratorii Generalnej kierują działami jej pracy, wyznaczonymi przez Prezesa Prokuratorii Generalnej.
4. Prokuratoria Generalna używa pieczęci urzędowej, określonej w przepisach o pieczęciach państwowych.

Art. 20.

1. Prezesa Prokuratorii Generalnej powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.
2. Prezesa Prokuratorii Generalnej powołuje się na pięcioletnią kadencję. Ta sama osoba nie może być Prezesem Prokuratorii Generalnej dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.
3. Wiceprezesów Prokuratorii Generalnej, w liczbie nieprzekraczającej dwóch, powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa na wniosek Prezesa Prokuratorii Generalnej.
4. Prezesa i wiceprezesów Prokuratorii Generalnej powołuje się spośród osób posiadających kwalifikacje do zajmowania stanowiska radcy Prokuratorii Generalnej.
5. Powołanie, o którym mowa w ust. 1 i 3, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.³⁾).
6. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Prokuratorii Generalnej przed upływem kadencji z powodu:
 - 1) złożenia rezygnacji z zajmowanego stanowiska służbowego;
 - 2) trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych z powodu choroby stwierdzonej orzeczeniem lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo innym równorzędnym orzeczeniem;
 - 3) utraty kwalifikacji do zajmowania stanowiska radcy Prokuratorii Generalnej;
 - 4) rażącego naruszenia obowiązków służbowych.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71.

Art. 21.

1. Ze stanowiskami Prezesa lub wiceprezesa Prokuraturii Generalnej nie można łączyć przynależności do partii politycznych ani pełnienia funkcji publicznych.
2. Prezes i wiceprezesi Prokuraturii Generalnej nie mogą prowadzić działalności zarobkowej, z wyjątkiem działalności naukowej, naukowo-dydaktycznej, dydaktycznej i publicystycznej.

Art. 22.

1. W skład Prokuraturii Generalnej wchodzi Główny Urząd Prokuraturii Generalnej z siedzibą w mieście stołecznym Warszawie oraz oddziały Prokuraturii Generalnej z siedzibami w miejscowościach, w których mają siedziby sądy apelacyjne.
2. Oddziały Prokuraturii Generalnej działają w obszarach właściwości sądów apelacyjnych, w których mają siedzibę.
3. W obszarze właściwości Sądu Apelacyjnego w Warszawie zadania oddziału Prokuraturii Generalnej wykonuje Główny Urząd Prokuraturii Generalnej.

Art. 23.

1. Oddziały Prokuraturii Generalnej w okręgach swojej właściwości miejscowej samodzielnie wykonują zadania i czynności Prokuraturii Generalnej.
2. Oddziałem Prokuraturii Generalnej kieruje dyrektor oddziału, któremu funkcję tę powierza Prezes Prokuraturii Generalnej. Dyrektor oddziału jest przełożonym radców i innych pracowników tego oddziału.
3. Funkcję dyrektora oddziału Prokuraturii Generalnej powierza się radcy Prokuraturii Generalnej.

Art. 24.

Prokuratoria Generalna jest jednostką budżetową i prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych w odrębnych przepisach dla państwowych jednostek budżetowych.

Art. 25.

1. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, nadaje Prokuraturii Generalnej, w drodze zarządzenia, statut określający organizację i szczegółowe zasady funkcjonowania Prokuraturii Generalnej, a w szczególności:
 - 1) organizację wewnętrzną Głównego Urzędu i oddziałów Prokuraturii Generalnej, w tym funkcje inne niż dyrektor oddziału występujące w Prokuraturii Generalnej;
 - 2) tryb udzielania pełnomocnictw, o których mowa w art. 17 ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, w drodze zarządzenia, określi sposób i tryb przygotowywania, przyjmowania i prezentowania stanowisk Prokuratorii Generalnej, o których mowa w art. 18, z uwzględnieniem przesłanek kwalifikowania spraw do kategorii spraw o istotnym znaczeniu dla ochrony praw lub interesów Skarbu Państwa.
3. Prezes Prokuratorii Generalnej ustala, w drodze zarządzenia, regulamin wewnętrznego urzędowania Prokuratorii Generalnej, który określa w szczególności:
 - 1) tryb wykonywania zadań i czynności w Prokuratorii Generalnej;
 - 2) rozkład czasu pracy w Prokuratorii Generalnej w tygodniu oraz jego wymiar w poszczególnych dniach tygodnia, w tym czas rozpoczynania i kończenia pracy w poszczególnych dniach tygodnia, z uwzględnieniem zasad dotyczących pracowników urzędów państwowych.
4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb współdziałania Prokuratorii Generalnej przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa z organami władzy publicznej, podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa, państwowymi osobami prawnymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi niemającymi osobowości prawnej oraz organami samorządu terytorialnego i innymi podmiotami, którym powierzono wykonywanie zadań publicznych na podstawie ustaw lub porozumień, z uwzględnieniem organizacji Prokuratorii Generalnej i kompetencji jej oddziałów.

Rozdział 5

Radcowie Prokuratorii Generalnej i starsi radcowie Prokuratorii Generalnej

Art. 26.

W Prokuratorii Generalnej są zatrudnieni radcowie Prokuratorii Generalnej i starsi radcowie Prokuratorii Generalnej, zwani dalej „radcami”.

Art. 27.

1. Radcowie, wykonując czynności procesowe, kierują się własnym przekonaniem opartym na wiedzy prawniczej i doświadczeniu.
2. Radcowie przy wykonywaniu czynności procesowych są niezależni.

Art. 28.

1. Radcowie wykonują polecenia przełożonych, dotyczące treści czynności zastępstwa. Na żądanie radcy przełożony wydaje polecenie na piśmie wraz z uzasadnieniem.
2. Jeżeli radca nie zgadza się z poleceniem, o którym mowa w ust. 1, może żądać, by zmieniono polecenie albo by wyłączono go od udziału w sprawie. W sprawach tych rozstrzyga ostatecznie przełożony tego przełożonego, który wydał polecenie.

3. W przypadku gdy w postępowaniu przed sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym ujawnią się nowe okoliczności, radca samodzielnie podejmuje decyzje związane z dalszym tokiem postępowania.

Art. 29.

1. Radcą Prokuraturii Generalnej może być osoba, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie;
- 2) korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;
- 3) ukończyła wyższe studia prawnicze w Polsce i uzyskała tytuł magistra albo ukończyła zagraniczne studia prawnicze, uznane w Polsce;
- 4) posiada uprawnienia radcy prawnego, adwokata lub notariusza albo zajmowała stanowisko sędziego sądu powszechnego, sędziego sądu wojkowego lub sędziego sądu administracyjnego albo stanowisko prokuratora;
- 5) nie była karana za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe albo nieumyślne przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu;
- 6) jest nieskazitelnego charakteru i swym dotychczasowym zachowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu radcy.

2. Wymóg określony w ust. 1 pkt 4 nie dotyczy osoby, która:

- 1) posiada tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych, lub
- 2) pracowała na stanowisku związanym z legislacją, nie niższym niż legislator lub specjalista do spraw legislacji, w urzędzie organu władzy państwowej przez co najmniej pięć lat.

Art. 30.

- Starszym radcą Prokuraturii Generalnej może być:

- 1) radca Prokuraturii Generalnej, który przez co najmniej trzy lata zajmował stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej, lub
- 2) osoba, która posiada tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych, lub
- 3) osoba, która posiada uprawnienia radcy prawnego, adwokata lub notariusza i wykonywała ten zawód przez co najmniej pięć lat, lub
- 4) osoba, która zajmowała stanowisko sędziego sądu powszechnego, sędziego sądu wojkowego lub sędziego sądu administracyjnego albo stanowisko prokuratora przez co najmniej trzy lata, lub
- 5) osoba, która pracowała na stanowisku związanym z legislacją, nie niższym niż legislator lub specjalista do spraw legislacji, w urzędzie organu władzy państwowej przez co najmniej osiem lat.

Art. 31.

Małżonkowie oraz osoby pozostające ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia nie mogą być zatrudnieni w Prokuraturii Generalnej, jeżeli powstałby między tymi osobami stosunek służbowej podległości.

Art. 32.

1. Radców mianuje Prezes Prokuraturii Generalnej.
2. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie mianowania w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.

Art. 33.

Przed wręczeniem aktu mianowania radca Prokuraturii Generalnej i starszy radca Prokuraturii Generalnej, o którym mowa w art. 30 pkt 2-5, składa, wobec Prezesa Prokuraturii Generalnej, ślubowanie według następującej roty: „Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa oraz strzec praw i interesów Skarbu Państwa, obowiązki swoje wypełniać sumiennie, dochować tajemnicy państwowej i służbowej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości”. Składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.

Art. 34.

Obowiązkiem radcy jest postępować zgodnie ze złożonym ślubowaniem, a w szczególności:

- 1) chronić prawa i interesy Skarbu Państwa;
- 2) rzetelnie i terminowo wykonywać czynności służbowe;
- 3) przestrzegać tajemnic ustawowo chronionych;
- 4) stale podnosić kwalifikacje zawodowe.

Art. 35.

Czas pracy radcy jest określony rozmiarem jego zadań i czynności służbowych i nie może przekraczać norm określonych w przepisach dotyczących pracowników urzędów państwowych.

Art. 36.

1. W uzasadnionych przypadkach radca może być przeniesiony, na okres do 6 miesięcy, do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami w Głównym Urzędzie Prokuraturii Generalnej albo w innym jej oddziale. W okresie przeniesienia przysługuje mu wynagrodzenie stosowne do wykonywanej pracy, lecz nie niższe

od dotychczasowego. Przeniesienie takie dopuszczalne jest tylko raz na dwa lata.

2. Niedopuszczalne jest czasowe przeniesienie, bez zgody zainteresowanego, do Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej albo jej oddziału, mającego siedzibę w innej miejscowości, kobiety w ciąży lub radcy sprawującego opiekę nad dzieckiem w wieku do czternastu lat, a także w przypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne radcy.

Art. 37.

1. Radca zachowuje w tajemnicy informacje, które uzyskał w związku z wykonywaniem swoich czynności służbowych.
2. Obowiązek zachowania tajemnicy, o którym mowa w ust. 1, trwa również po ustaniu zatrudnienia.
3. Zwolnienie z obowiązku zachowania tajemnicy, o którym mowa w ust. 1, określają odrębne przepisy.

Art. 38.

1. Radca nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku naukowym, naukowo-dydaktycznym lub dydaktycznym.
2. Radca nie może podejmować zajęcia lub sposobu zarobkowania, które pozostałyby w sprzeczności z jego czynnościami służbowymi albo wzbudzałyby podejrzenie o stronniczość lub interesowność.

Art. 39.

Radca nie może wykonywać mandatu posła, senatora lub radnego ani być członkiem partii politycznej.

Art. 40.

Radcy nie wolno uczestniczyć w strajkach lub akcjach zakłócających normalne funkcjonowanie Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej lub jej oddziału albo w działalności sprzecznej z obowiązkami radcy.

Art. 41.

Radca niezwłocznie zawiadamia Prezesa Prokuraturii Generalnej o toczącej się sprawie sądowej, w której występuje jako strona lub uczestnik postępowania.

Art. 42.

1. Radca podlega co dwa lata ocenie kwalifikacyjnej. Ocena kwalifikacyjna może być dokonana w każdym czasie na polecenie Prezesa Prokuraturii Generalnej.

2. Ocena kwalifikacyjna dotyczy wykonywania przez radcę zadań i czynności służbowych.
3. Oceny kwalifikacyjnej dokonuje dyrektor oddziału Prokuraturii Generalnej, w którym radca jest zatrudniony, a oceny radców zatrudnionych w Głównym Urzędzie Prokuraturii Generalnej - Prezes Prokuraturii Generalnej.
4. Ocena kwalifikacyjną doręcza się na piśmie radcy, którego dotyczy.
5. Od oceny kwalifikacyjnej radca może zwrócić się, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, do Prezesa Prokuraturii Generalnej z wnioskiem o dokonanie ponownej oceny kwalifikacyjnej.
6. Od oceny kwalifikacyjnej przysługuje odwołanie do sądu apelacyjnego - sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje.
7. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb dokonywania oceny kwalifikacyjnej uwzględniając wśród kryteriów postępowanie zgodne ze złożonym ślubowaniem oraz staranność, rzetelność i terminowość wykonywania czynności służbowych.

Art. 43.

1. Wynagrodzenie radcy składa się z wynagrodzenia zasadniczego, odpowiadającego zajmowanemu stanowisku służbowemu, dodatku za wieloletnią pracę w Prokuraturii Generalnej oraz dodatku funkcyjnego w razie powierzenia funkcji w Prokuraturii Generalnej.
2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wysokość wynagrodzenia zasadniczego radców Prokuraturii Generalnej i starszych radców Prokuraturii Generalnej,
 - 2) stawki dodatku funkcyjnego osób pełniących w Prokuraturii Generalnej funkcje, określone w art. 23 ust. 2 i 3, oraz w zarządzeniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1- z uwzględnieniem poziomu wynagrodzeń zasadniczych i dodatków funkcyjnych sędziów sądów powszechnych, przyjmując, że określone w ten sposób wynagrodzenie zasadnicze radców Prokuraturii Generalnej i starszych radców Prokuraturii Generalnej nie może przekraczać 130% wynagrodzenia zasadniczego odpowiednio sędziego sądu okręgowego i sędziego sądu apelacyjnego, a najwyższy dodatek funkcyjny nie może przekraczać kwoty dodatku funkcyjnego przewidzianego dla prezesa odpowiedniego sądu.

Art. 44.

Radcy przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w wysokości wynoszącej po 5 latach pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

Art. 45.

1. Prezes Prokuraturii Generalnej za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej może przyznać radcy nagrodę ze specjalnie utworzonego w tym celu funduszu nagród.
2. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 1, w wysokości do 3% planowanych wynagrodzeń osobowych pozostaje w dyspozycji Prezesa Prokuraturii Generalnej i może być przez niego podwyższony w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

Art. 46.

Radcom przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:

- 1) po 20 latach pracy - 75% wynagrodzenia miesięcznego;
- 2) po 25 latach pracy - 100% wynagrodzenia miesięcznego;
- 3) po 30 latach pracy - 150% wynagrodzenia miesięcznego;
- 4) po 35 latach pracy - 200% wynagrodzenia miesięcznego;
- 5) po 40 latach pracy - 300% wynagrodzenia miesięcznego;
- 6) po 45 latach pracy - 400% wynagrodzenia miesięcznego.

Art. 47.

Radcy wykonującemu na polecenie przełożonego czynności służbowe poza stałym miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

Art. 48.

Radcy przysługuje corocznie dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze:

- 1) 6 dni - po 10 latach pracy;
- 2) 12 dni - po 15 latach pracy.

Art. 49.

1. Radcy zatrudnionemu w niej przez okres nie krótszy niż 5 lat Prezes Prokuraturii Generalnej może udzielić płatnego urlopu dla poratowania zdrowia w wymiarze nieprzekraczającym jednorazowo 6 miesięcy.
2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie udziela się, jeżeli radca był ciągle nieobecny w pracy z powodu choroby dłużej niż rok.
3. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, można udzielić na wniosek radcy, poparty opinią lekarza medycyny pracy o stanie zdrowia radcy.
4. W okresie urlopu, o którym mowa w ust. 1, radcy przysługuje wynagrodzenie obliczone według zasad obowiązujących przy ustalaniu wynagrodzenia za czas

urlopu wypoczynkowego, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 173 Kodeksu pracy.

Art. 50.

1. Radcy, którego stosunek pracy został rozwiązany z powodu nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury, przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, a jeżeli radca przepracował co najmniej 20 lat - w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia.
2. Miesięczne wynagrodzenie stanowiące podstawę ustalenia wysokości odprawy, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 173 Kodeksu pracy.

Art. 51.

1. Stosunek pracy radcy tymczasowo aresztowanego ulega z mocy prawa zawieszeniu na czas trwania tego aresztowania.
2. W okresie zawieszenia stosunku pracy radcy przysługuje wynagrodzenie w wysokości połowy wynagrodzenia miesięcznego przysługującego mu w dniu tymczasowego aresztowania.
3. W przypadku prawomocnego umorzenia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe albo wydania prawomocnego wyroku uniewinniającego wypłaca się pozostałą część wynagrodzenia, chyba że postępowanie umorzono warunkowo albo z powodu przedawnienia lub amnestii.
4. Okres zawieszenia stosunku pracy wskutek tymczasowego aresztowania wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze radcy.

Art. 52.

1. Stosunek pracy radcy Prokuraturii Generalnej ulega rozwiązaniu z jego winy bez wypowiedzenia w razie:
 - 1) niespełniania wymogów koniecznych do zajmowania stanowiska służbowego radcy, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1, 2 lub 5;
 - 2) prawomocnego orzeczenia środka karnego pozbawienia praw publicznych albo zakazu zajmowania stanowiska w urzędach organów władzy publicznej lub wykonywania zawodu prawniczego;
 - 3) nieobecności w pracy przez okres 3 miesięcy z powodu tymczasowego aresztowania;
 - 4) dwukrotnego otrzymania negatywnej oceny kwalifikacyjnej;
 - 5) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia z pracy w Prokuraturii Generalnej.
2. Rozwiązanie stosunku pracy z radcą bez wypowiedzenia może nastąpić w razie ciągłej nieobecności w pracy z powodu choroby, dłużej niż przez okres roku.

3. Rozwiązanie stosunku pracy z radcą następuje z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia w razie stwierdzonej orzeczeniem lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo innym równorzędnym orzeczeniem całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy.
4. Rozwiązanie stosunku pracy z radcą może nastąpić z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia w razie:
 - 1) osiągnięcia wieku 65 lat, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia nabycie prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.⁴⁾), chyba że Prezes Prokuraturii Generalnej, na pisemny wniosek radcy, wyrazi zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska służbowego, nie dłużej niż do ukończenia 70 roku życia;
 - 2) reorganizacji w Prokuraturii Generalnej, jeżeli przeniesienie na inne stanowisko służbowe, za zgodą radcy, nie jest możliwe.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, w okresie między rozwiązaniem stosunku pracy a podjęciem zatrudnienia lub działalności gospodarczej, nie dłużej niż przez 6 miesięcy, przysługuje świadczenie pieniężne ze środków budżetu państwa, obliczone według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 173 Kodeksu pracy.
6. W przypadku gdy w okresie, o którym mowa w ust. 5, były radca pobiera świadczenie określone w przepisach ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.⁵⁾), wysokość świadczenia pieniężnego ulega odpowiedniemu obniżeniu, a jeżeli radca nabył prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - świadczenie pieniężne nie przysługuje.
7. Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 5, wlicza się do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych, a także do okresów składkowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
8. Od świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 5, Prokuratoria Generalna odprowadza składkę na ubezpieczenia społeczne na zasadach określonych w

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 235, poz. 2355 oraz z 2005 r. Nr 41, poz. 401.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 56, poz. 498, Nr 65, poz. 595, Nr 135, poz. 1268, Nr 149, poz. 1450, Nr 166, poz. 1609, Nr 170, poz. 1651, Nr 190, poz. 1864, Nr 210, poz. 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808, Nr 187, poz. 1925 i Nr 210, poz. 2135.

przepisach ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Art. 53.

1. Rozwiązanie stosunku pracy z radcą może nastąpić:
 - 1) w drodze porozumienia stron;
 - 2) za trzymiesięcznym wypowiedzeniem dokonany przez radcę.
2. Okres wypowiedzenia stosunku pracy z radcą kończy się ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego.
3. W okresie wypowiedzenia stosunku pracy radca może być zwolniony z obowiązku wykonywania czynności służbowych, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia i innych świadczeń ze stosunku pracy.

Art. 54.

W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do stosunku pracy radców stosuje się przepisy Kodeksu pracy.

Rozdział 6

Odpowiedzialność dyscyplinarna

Art. 55.

1. Radca ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za przewinienia służbowe, w tym za oczywistą i rażącą obrazę przepisów prawa i uchybienia godności zawodu.
2. Za nadużycie wolności słowa przy wykonywaniu czynności służbowych, stanowiące ściąganą z oskarżenia prywatnego zniewagę strony, jej pełnomocnika, kuratora, świadka, biegłego lub tłumacza, radca odpowiada tylko dyscyplinarnie.

Art. 56.

Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z ostrzeżeniem;
- 4) nagana z pozbawieniem możliwości awansowania przez okres do trzech lat na wyższe stanowisko służbowe;
- 5) przeniesienie na niższe stanowisko służbowe lub pozbawienie funkcji;
- 6) wydalenie z pracy w Prokuraturii Generalnej.

Art. 57.

1. Postępowanie dyscyplinarne może być wszczęte niezależnie od innych rodzajów odpowiedzialności za ten sam czyn.
2. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie miesiąca od dnia uzyskania wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego odpowiedzialność dyscyplinarną ani po upływie roku od dnia popełnienia takiego czynu. Jeżeli z powodu nieobecności w pracy radca nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg miesięcznego terminu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia stawienia się radcy do pracy. Jeżeli jednak czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie następuje wcześniej niż przedawnienie karne.

Art. 58.

1. Radca może być zawieszony w czynnościach służbowych, jeżeli jest konieczne z uwagi na charakter czynu natychmiastowe odsunięcie go od wykonywania czynności służbowych.
2. Prawo zawieszenia w czynnościach przysługuje Prezesowi Prokuraturii Generalnej. Na decyzję o zawieszeniu w czynnościach przysługuje zażalenie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania radcy sądu apelacyjnego - sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje.
3. Zawieszenie w czynnościach ustaje z mocy prawa, jeżeli w ciągu trzech miesięcy od dnia zawieszenia nie wszczęto przeciwko radcy postępowania dyscyplinarnego, a także, z zastrzeżeniem ust. 5, z chwilą prawomocnego zakończenia tego postępowania.
4. W toku postępowania dyscyplinarnego komisja dyscyplinarna może w każdym czasie uchylić zawieszenie w czynnościach.
5. Komisja dyscyplinarna II instancji, wydając orzeczenie dyscyplinarne, może orzec o utrzymaniu w mocy zawieszenia w czynnościach do dnia wniesienia odwołania, o którym mowa w art. 64 ust. 2, lub upływu terminu do jego wniesienia. W przypadku wniesienia odwołania zawieszenie w czynnościach pozostaje w mocy do czasu rozpoznania odwołania, chyba że sąd apelacyjny uchyli zawieszenie wcześniej.
6. Prezes Prokuraturii Generalnej może w każdym czasie uchylić zawieszenie w czynnościach, także w przypadkach, o których mowa w ust. 5.
7. W przypadku gdy radca został zawieszony w czynnościach, Prezes Prokuraturii Generalnej może obniżyć do 50% wysokość jego wynagrodzenia miesięcznego na czas trwania zawieszenia. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie zostało wszczęte w ciągu trzech miesięcy od dnia zawieszenia w czynnościach albo zostało umorzone lub zakończyło się uniewinnieniem, radcy wypłaca się zatrzymane wynagrodzenie.

Art. 59.

1. W sprawach dyscyplinarnych orzekają Komisja Dyscyplinarna Prokuratorii Generalnej w I instancji i Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna Prokuratorii Generalnej w II instancji.
2. Członków komisji dyscyplinarnych, w tym przewodniczącego i zastępców przewodniczącego, powołuje na okres pięciu lat Prezes Prokuratorii Generalnej.
3. Członkiem komisji dyscyplinarnej może być radca, zatrudniony w niej co najmniej pięć lat, dający rękojmię należytego pełnienia tej funkcji.
4. Komisja dyscyplinarna orzeka w składach trzyosobowych.
5. Członkowie komisji dyscyplinarnych są w zakresie orzekania niezawiśli i podlegają tylko ustawom.

Art. 60.

1. Rzecznika dyscyplinarnego Prokuratorii Generalnej powołuje, na okres kadencji komisji dyscyplinarnej, Prezes Prokuratorii Generalnej spośród radców Prokuratorii Generalnej.
2. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające na polecenie Prezesa Prokuratorii Generalnej. O wszczęciu tego postępowania rzecznik dyscyplinarny zawiadamia radcę, którego ono dotyczy.
3. Decyzję o przekazaniu komisji dyscyplinarnej I instancji wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego podejmuje Prezes Prokuratorii Generalnej na podstawie wniosku rzecznika dyscyplinarnego.
4. Do zadań rzecznika dyscyplinarnego należy w szczególności:
 - 1) prowadzenie postępowania wyjaśniającego;
 - 2) składanie wniosków o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, jeżeli wyniki postępowania wyjaśniającego to uzasadniają;
 - 3) udział w rozprawach przed komisjami dyscyplinarnymi w charakterze strony;
 - 4) wnoszenie odwołań od orzeczeń komisji dyscyplinarnej I instancji;
 - 5) udział w postępowaniu odwoławczym.

Art. 61.

1. Komisja dyscyplinarna I instancji wszczyna postępowanie dyscyplinarne z dniem zgłoszenia wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania.
2. Obwiniony ma prawo korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie tajemnic ustawowo chronionych.
3. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o orzeczenie kary wydalenia z pracy w Prokuratorii Generalnej, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę spośród radców.

4. Komisja dyscyplinarna I instancji wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy, w toku której wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego oraz jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, a także po rozpatrzeniu innych dowodów mających znaczenie w sprawie.
5. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy na rozprawie nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.
6. Rozprawa jest jawna dla radców. W uzasadnionych przypadkach skład orzekający może wyłączyć jawność rozprawy; jednakże ogłoszenie orzeczenia jest jawne.
7. Orzeczenie powinno być ogłoszone bezpośrednio po naradzie.
8. W wyjątkowych przypadkach można odroczyć ogłoszenie orzeczenia na czas nie dłuższy niż 3 dni. O terminie ogłoszenia orzeczenia przewodniczący składu orzekającego zawiadamia strony bezpośrednio po zakończeniu narady.
9. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego podaje ustnie zasadnicze motywy rozstrzygnięcia.
10. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom z urzędu, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia jego ogłoszenia.

Art. 62.

1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej I instancji strony mają prawo wniesienia odwołania. W odwołaniu można zaskarżyć całość orzeczenia lub jego część.
2. Odwołanie wnosi się do komisji dyscyplinarnej II instancji za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej I instancji, która wydała zaskarżone orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Art. 63.

1. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania orzeczenie nie podlega wykonaniu.
2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

Art. 64.

1. W postępowaniu przed komisją dyscyplinarną II instancji stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed komisją dyscyplinarną I instancji.
2. Od orzeczeń komisji dyscyplinarnej II instancji stronom służy odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego - sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje.

Art. 65.

1. Odpis prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej dołącza się do akt osobowych radcy.
2. Prawomocne orzeczenie o ukaraniu podlega niezwłocznemu wykonaniu.
3. Karę dyscyplinarną, z wyjątkiem kary wydalenia z pracy w Prokuraturii Generalnej, uważa się za niebyłą i wzmiankę o niej wykreśla się z akt komisji dyscyplinarnej i akt osobowych radcy po upływie dwóch lat od uprawomocnienia się orzeczenia. Komisja dyscyplinarna, biorąc pod uwagę osiągnięcia w pracy i zachowanie się radcy, może na jego wniosek lub jego przełożonego uznać karę za niebyłą i zarządzić jej wykreślenie w terminie wcześniejszym.
4. Po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się orzeczenia komisji dyscyplinarnej ukarany może wystąpić o uznanie za niebyłą kary wydalenia z pracy w Prokuraturii Generalnej.

Art. 66.

W postępowaniu przed komisjami dyscyplinarnymi I i II instancji w sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.⁶⁾) dotyczące postępowania uproszczonego. Nie stosuje się przepisów o oskarżycielu prywatnym, powodzie cywilnym, przedstawicielu społecznym, o postępowaniu przygotowawczym oraz środkach przymusu, z wyjątkiem przepisów o karze pieniężnej.

Rozdział 7

Pracownicy pomocniczy i obsługi Prokuraturii Generalnej

Art. 67.

Do pracowników zatrudnionych na stanowiskach pomocniczych i obsługi Prokuraturii Generalnej stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.⁷⁾), a w sprawach nieuregulowanych także w tych przepisach - przepisy Kodeksu pracy.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 70 i Nr 48, poz. 461.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 68.

W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 29 dodaje się art. 29¹ w brzmieniu:

„Art. 29¹. W sprawach, w których zastępstwo Skarbu Państwa wykonuje z mocy ustawy Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa, powództwo wytacza się według siedziby jej oddziału, w którego obszarze działania ma siedzibę jednostka organizacyjna, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie.”;

2) po art. 33 dodaje się art. 33¹ w brzmieniu:

„Art. 33¹. Przepis art. 33 nie dotyczy spraw, w których z mocy ustawy zastępstwo Skarbu Państwa wykonuje Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa.”;

3) w art. 67:

a) w § 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W zakresie określonym odrębną ustawą za Skarb Państwa czynności procesowe podejmuje Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa.”,

b) uchyla się § 3;

4) w art. 87¹ § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem usta-

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939, Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 981, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384 oraz z 2005 r. Nr 13, poz. 98 i Nr 22, poz. 185.

wowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa.”;

5) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Art. 99. Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego lub rzecznika patentowego oraz Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata.”;

6) art. 161 otrzymuje brzmienie:

„Art. 161. W toku posiedzenia wnioski, oświadczenia, uzupełnienia i sprostowania wniosków i oświadczeń można zamieścić w załączniku do protokołu. Jeżeli stroną zastępuje adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy lub Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa, przewodniczący może zażądać złożenia takiego załącznika w wyznaczonym terminie.”;

7) w art. 207 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Stronę reprezentowaną przez adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa przewodniczący może zobowiązać do złożenia w wyznaczonym terminie pisma przygotowawczego, w którym strona jest obowiązana do powołania wszystkich twierdzeń, zarzutów i dowodów pod rygorem utraty prawa powoływania ich w toku dalszego postępowania.”;

8) w art. 300 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Za Skarb Państwa sąd może przesłuchać w charakterze strony osoby powołane do reprezentowania państwowej jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie, lub inne wskazane osoby.”;

9) w art. 485 w § 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Dopuszczalne jest dołączenie odpisów dokumentów, o których mowa w § 1 i 2a, jeżeli ich zgodność z oryginałem jest poświadczona przez notariusza albo występujących w tej sprawie adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego lub radcę Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa.”.

Art. 69.

W ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz.U. Nr 20, poz. 101, z późn. zm.⁹⁾) w art. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1991 r. Nr 100, poz. 443, z 1993 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 73, poz. 350, Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 75, poz. 469 i Nr 133, poz. 883, z 1998 r. Nr 155, poz. 1016 i Nr 160, poz. 1065, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69 i Nr 48, poz. 552, z 2001 r. Nr 154, poz. 1784 i 1800, z 2002 r. Nr 214, poz. 1805 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 65, poz. 595 oraz z 2004 r. Nr 33, poz. 285, Nr 116, poz. 1202, Nr 210, poz. 2135 i Nr 281, poz. 2774.

- „2) Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Prezesa Rady Ministrów, wicemarszałka Sejmu, wicemarszałka Senatu, wiceprezesa Rady Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, ministra, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Prezesa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego, wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli, Szefa Kancelarii Sejmu, Szefa Kancelarii Senatu, zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu, zastępcy Szefa Kancelarii Senatu, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Głównego Inspektora Pracy, zastępcy Głównego Inspektora Pracy, Kierownika Krajowego Biura Wyborczego,
- 3) Ministra Stanu, Szefa Kancelarii Prezydenta, zastępcy Szefa Kancelarii Prezydenta, zastępcy Prokuratora Generalnego, wiceprezesa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.”.

Art. 70.

W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 66 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) osób, które co najmniej trzy lata zajmowały stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.”;

- 2) w art. 72 w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) podjęcia pracy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.”;

- 3) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. Adwokat skreślony z listy adwokatów z przyczyn wymienionych w art. 72 ust. 1 pkt 2 i 4- 5 podlega na swój wniosek ponownemu wpisowi na listę, chyba że przestał odpowiadać warunkom przewidzianym w art. 65 pkt 1 i 2.”.

Art. 71.

W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 25 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osób, które co najmniej przez trzy lata zajmowały stanowisko sędziego, prokuratora, radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa albo wykony-

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1069 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 oraz z 2004 r. Nr 34, poz. 303, Nr 62, poz. 577 i Nr 202, poz. 2067.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1069 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 oraz z 2004 r. Nr 34, poz. 303, Nr 62, poz. 577 i Nr 202, poz. 2066.

wały zawód notariusza lub adwokata, które stanowiska te, tytuły lub uprawnienia uzyskały na zasadach określonych w przepisach prawa.”;

2) w art. 28 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) podjęcia pracy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.”.

Art. 72.

W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.¹²⁾) w art. 1 w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w sprawach nieuregulowanych w odrębnych przepisach,”.

Art. 73.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz.U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) adwokatów, radców prawnych oraz radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, którzy wykonywali ten zawód lub zajmowali takie stanowisko przez co najmniej trzy lata,”;

2) w art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu dodatkowego, wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia w prokuraturze lub sądzie na stanowiskach: prokuratorów i sędziów, aplikantów, asesorów, w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa na stanowisku radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa a także okresy wykonywania zawodu adwokata, radcy prawnego lub zajmowania samodzielnego stanowiska w organach władzy publicznej, z którym związana była praktyka prawnicza, oraz inne okresy pracy, jeżeli z tytułu tego zatrudnienia przysługiwał zwiększony wymiar urlopu.”.

Art. 74.

W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. - Prawo o notariacie (Dz.U. z 2002 r. Nr 42, poz. 369, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 12 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych oraz radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, którzy wykonywali ten zawód lub zajmowali takie stanowisko przez co najmniej 3 lata,”.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2256.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2142 oraz z 2004 r. Nr 62, poz. 577, Nr 147, poz. 1547, Nr 173, poz. 1802 i Nr 202, poz. 2067.

Art. 75.

W ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz.U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937, z późn. zm.¹⁵⁾) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. Jeżeli w toku kontroli powstanie wątpliwość wymagająca interpretacji przepisów prawnych związanych z ochroną praw lub interesów Skarbu Państwa, dyrektor właściwej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli lub upoważniona przez niego osoba zwraca się do Prezesa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa o wydanie opinii prawnej w tej sprawie.”.

Art. 76.

W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.¹⁶⁾) uchyla się art. 4.

Art. 77.

W ustawie z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U. Nr 102, poz. 643, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organ, który wydał akt objęty wnioskiem lub skargą konstytucyjną, albo Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa, jeżeli Rada Ministrów wyznaczyła Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa do reprezentowania Rady Ministrów lub ministrów w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym,”;

2) w art. 52 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uczestnikami postępowania przed Trybunałem są: skarżący, organ, który wydał zakwestionowany akt normatywny, albo Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa, jeżeli Rada Ministrów wyznaczyła Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa do reprezentowania Rady Ministrów lub ministrów w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym, i Prokurator Generalny; uczestnikiem jest również Rzecznik Praw Obywatelskich, jeżeli zgłosił swój udział w postępowaniu.”.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 123, poz. 1291 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 14, poz. 114.

¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 48, poz. 552 i Nr 53, poz. 638 oraz z 2001 r. Nr 98, poz. 1070.

Art. 78.

W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz.U. Nr 106, poz. 679, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) Prezesa i wiceprezesów oraz starszych radców i radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa,”.

Art. 79.

W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 25 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu :

„3a. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa sprawuje nadzór nad działalnością Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.”.

Art. 80.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. Zarządzenia porządkowe przewodniczącego oraz kary porządkowe wymierzane przez sąd nie mają zastosowania do sędziów i ławników należących do składu orzekającego oraz do prokuratora, adwokata, radcy prawnego i radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa biorących udział w sprawie, a także osób, do udziału których w sprawie stosuje się przepisy o prokuratorze.”;

2) w art. 61 w § 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) zajmował stanowisko radcy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa - co najmniej przez trzy lata.”;

3) w art. 63 w § 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) zajmował stanowisko starszego radcy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa - co najmniej przez sześć lat.”;

4) w art. 92 § 2 otrzymuje brzmienie:

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, z 2000 r. Nr 26, poz. 306, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 214, poz. 1806 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 238, poz. 2990 i Nr 273, poz. 2702 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141 i Nr 33, poz. 288.

²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703 oraz z 2005 r. Nr 13, poz. 98.

„§ 2. Do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu dodatkowego, wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia w sądzie lub prokuraturze na stanowiskach: aplikantów, asesorów, sędziów i prokuratorów, w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa na stanowisku radcy a także okresy wykonywania zawodu adwokata, radcy prawnego lub zajmowania samodzielnego stanowiska w organach władzy publicznej, z którym związana była praktyka prawnicza, oraz inne okresy pracy, jeżeli z tytułu tego zatrudnienia przysługiwał zwiększony wymiar urlopu.”;

5) art. 118 otrzymuje brzmienie:

„Art. 118. W razie rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego w toku postępowania dyscyplinarnego, postępowanie to toczy się nadal. Jeżeli obwiniony podjął pracę w urzędzie państwowym, Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, adwokaturze lub jako radca prawny albo notariusz, sąd przesyła wyrok odpowiednio temu urzędowi, Prezesowi Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, Naczelnej Radzie Adwokackiej lub Krajowej Radzie Radców Prawnych albo Krajowej Radzie Notarialnej.”.

Art. 81.

W ustawie z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. Nr 153, poz. 1269) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w § 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) pozostawał co najmniej osiem lat na stanowisku sędziego, prokuratora, radcy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa albo przynajmniej przez osiem lat wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza albo przez dziesięć lat pozostawał w instytucjach publicznych na stanowiskach związanych ze stosowaniem lub tworzeniem prawa administracyjnego lub pracował w charakterze asesora sądowego w wojewódzkim sądzie administracyjnym co najmniej dwa lata,”;

2) w art. 26 w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przez co najmniej cztery lata pozostawała na stanowisku sędziego, prokuratora lub radcy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa albo przynajmniej przez cztery lata wykonywała zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza albo przez sześć lat pozostawała w instytucjach publicznych na stanowiskach związanych ze stosowaniem lub tworzeniem prawa administracyjnego.”.

Art. 82.

W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 oraz z 2004 r. Nr 162, poz. 1692) w art. 175 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli skargę kasacyjną sporządza sędzia, prokurator, notariusz, radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, będący stroną, jej przedstawicielem

lub pełnomocnikiem albo jeżeli skargę kasacyjną wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa.”.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 83.

1. Sprawy, w których zgodnie z przepisami ustawy, po dniu wejścia jej w życie, właściwa jest Prokuratoria Generalna, są prowadzone na dotychczasowych zasadach, aż do ich prawomocnego zakończenia, o ile czynności przed właściwymi organami orzekającymi zostały podjęte przed dniem wejścia w życie ustawy.
2. Prezes Prokuratorii Generalnej może podjąć decyzję o przejęciu do prowadzenia przez Prokuratorię Generalną poszczególnych spraw lub pewnej kategorii spraw, o których mowa w ust. 1, ze względu na szczególny interes Skarbu Państwa. O przejęciu sprawy Prezes Prokuratorii Generalnej powiadamia właściwy organ orzekający oraz strony lub uczestników postępowania.

Art. 84.

1. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, w drodze zarządzenia, powoła w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszego artykułu Pełnomocnika do spraw organizacji Prokuratorii Generalnej, zwanego dalej „Pełnomocnikiem”, określając zakres jego zadań i środki niezbędne do ich realizacji. Celem działania Pełnomocnika jest zorganizowanie Prokuratorii Generalnej, w tym oddziałów Prokuratorii Generalnej, zatrudnienie pracowników oraz podjęcie innych czynności niezbędnych do rozpoczęcia jej pracy. Z chwilą powołania Prezesa Prokuratorii Generalnej Pełnomocnik kończy swoją działalność.
2. Pełnomocnik w okresie sprawowania swojej funkcji wykonuje zadania dyrektora generalnego urzędu na zasadach określonych w odrębnych przepisach.
3. Nadzór nad działalnością Pełnomocnika sprawuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.
4. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, wyposaży Prokuratorię Generalną w nieruchomości oraz środki trwałe i obrotowe niezbędne do jej działalności.
5. Członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w komórkach obsługi prawnej administracji rządowej (departamentach prawnych, biurach prawnych, zespołach radców prawnych), jak też w innych komórkach organizacyjnych, spełniający wymogi określone w art. 29 ust. 1 pkt 1-3, 5 i 6, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego artykułu, mogą zgłosić Pełnomocnikowi zamiar przejścia do pracy w Prokuratorii Generalnej. W drodze porozumienia z dotychczasowym pracodawcą, zawartego na wniosek Pełnomocnika może on zatrudnić na stanowisku radcy Prokuratorii Generalnej pracownika, który zgłosił zamiar przejścia do pracy w Prokuratorii Generalnej.

6. W okresie trzech lat od dnia wejścia w życie ustawy, na stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej mogą być przyjęte, w drodze konkursu, również osoby, które po odbyciu wymaganej przepisami prawa aplikacji, złożyły egzamin sędziowski, prokuratorski, radcowski, adwokacki lub notarialny i spełniają wymogi określone w art. 29 ust. 1 pkt 1-3, 5 i 6.
7. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania konkursu, zapewniając należyty poziom wiedzy radców Prokuraturii Generalnej.
8. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa w przypadkach przejmowania przez Prokuraturię Generalną zadań realizowanych dotychczas przez inne organy.

Art. 85.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r., z wyjątkiem art. 84, który wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.